

مقایسه روش مشخصه و تفاضل محدود صریح در روندیابی جریان و محاسبه پروفیل سطح آب در یک کانال باز با جریان غیردایمی

ایمان سبززاده^۱، رحیم علیزاده^۲

دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران- مهندسی آب، دانشگاه صنعت آب و برق (شهید عباسپور)^۱

دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران- سازه‌های هیدرولیکی، دانشگاه قم^۲

imansabzzadeh@yahoo.com

چکیده

معادلات حاکم بر جریان های غیر دایمی در کانال‌های باز به معادلات سنت-ونانت معروف هستند. این معادلات به شکل معادلات دیفرانسیل جزئی غیرخطی و از نوع هندلولوی هستند که به طور تحلیلی قابل حل نیستند. بنابراین برای حل این معادلات از روش های عددی استفاده می شود. در این مقاله عمق و سرعت و هیدروگراف جریان در یک کانال مستطیلی با جریان متغیر تدریجی غیردایمی از روش مشخصه و روش تفاضل محدود صریح با هم مقایسه شده است. این کار با برنامه‌نویسی این دو روش در محیط *MATLAB* امکان پذیر شد. مقایسه برای گام‌های زمانی و مکانی مختلف انجام شده است. از لحاظ زمان اجرا روش مشخصه پروفیل سطح را در زمان بیشتری محاسبه می‌کند. نزدیک بودن عدد کورانت به ۱ نتایج این دو روش را یکدیگر نزدیک کرده است. حساسیت روش مشخصه نسبت به گام زمانی کمتر از روش تفاضل محدود صریح بود. مقادیر سرعت روش مشخصه قرابت بیشتری با نتایج تفاضل محدود صریح، نسبت به نتایج عمق، دارند. نتایج نشان می‌دهد نمودارهای سرعت، عمق روش مشخصه بالاتر از نمودارهای تفاضل محدود قرار می‌گیرند.

کلمات کلیدی: جریان غیردایمی، معادلات سنت-ونانت، روش مشخصه و تفاضل محدود صریح.

مقدمه

بسیاری پدیده‌هایی که در یک کانال باز اتفاق می‌افتد به صورت یک جریان غیردایمی است [۱]. معادلات حاکم بر جریان های غیردایمی در کانال‌های باز، معادلات پیوستگی و مومنتم میباشند و به معادلات سنت-ونانت معروف هستند. این معادلات به شکل معادلات دیفرانسیل جزئی غیرخطی هذلولوی می باشند که به طور تحلیلی قابل حل نیستند. تلاش‌های زیادی برای حل معادلات سنت-ونانت انجام گرفته است. از جمله روش‌های حل عددی که برای این معادلات ارائه شده است می‌توان به روش خطوط مشخصه و روش‌های تفاضل محدود صریح و ضمنی اشاره کرد. روش مشخصه معادلات دیفرانسیل جزئی را به معمولی تبدیل می‌کند سپس از تفاضلات محدود برای تفکیک این معادلات استفاده می‌کند. در روش‌های تفاضل محدود به جای مشتق‌های جزئی از تفاضل‌های محدود استفاده می‌شود [۲]. به این صورت مشتقات جزئی با تفاضل‌های محدود تقریب زده می‌شود. در این مقاله نتایج روش مشخصه و روش تفاضل محدود صریح با هم مقایسه شده است.

معادلات جریان

معادلات حاکم بر جریان معادلات پیوستگی و اندازه حرکت (رابطه (۱) و (۲)) هستند که به معادلات سنت-ونانت معروف هستند.

$$\frac{\partial y}{\partial t} + D_h \frac{\partial V}{\partial x} + V \frac{\partial y}{\partial x} = 0 \quad (1)$$

$$\frac{1}{g} \frac{\partial V}{\partial t} + \frac{V}{g} \frac{\partial V}{\partial x} + \frac{\partial y}{\partial x} = (S_0 - S_f) \quad (2)$$

در روابط بالا V سرعت جریان، y عمق جریان، $D_h = A/T$ عمق هیدرولیکی، A سطح مقطع جریان، T عرض سطح آب، S_0 شیب کف کانال، S_f شیب خط گرادیان انرژی، x مسافت در طول کانال، t زمان و g شتاب جاذبه ثقل است. برای حل معادلات بالا روش تحلیلی خاصی، به جز برای حالت‌های ساده شده آن‌ها، وجود ندارد [۳].

معادلات روش مشخصه

با توجه به رابطه‌های پیوستگی و مومنتم محاسبات زیر انجام می‌شود تا معادلات مشخصه بدست آید.

$$c^2 = gh \rightarrow d(c^2) = 2cdc = d(gh) \quad (3)$$

معادلات پیوستگی و مومنتم بر حسب c به صورت هستند:

$$c \frac{\partial V}{\partial x} + 2V \frac{\partial c}{\partial t} = 0 \quad (4)$$

$$\frac{\partial V}{\partial t} + V \frac{\partial V}{\partial x} + 2c \frac{\partial c}{\partial x} = g(S_f - S_0) \quad (5)$$

با جمع و تفریق دو رابطه (۴) و (۵) بدست می آید:

$$\left[\frac{\partial}{\partial t} + (V+c) \frac{\partial}{\partial x} \right] (V+2c) = g(S_f - S_0) \quad (6)$$

$$\left[\frac{\partial}{\partial t} + (V-c) \frac{\partial}{\partial x} \right] (V-2c) = g(S_f - S_0) \quad (7)$$

با توجه به روابط بالا:

$$\frac{d}{dt} (V+2c) = g(S_f - S_0), \quad \frac{d}{dt} (V-2c) = g(S_f - S_0) \quad (8)$$

$$(V+c) = \frac{dx}{dt}, \quad (V-c) = \frac{dx}{dt} \quad (9)$$

رابطه (۹) منحنی های مشخصه مثبت و منفی را نشان می دهند.

طرح تفاضل محدود صریح

تفاضل محدود یکی از روش های عددی کامل حل معادلات سنت-ونانت است. با توجه اینکه معادلات سنت-ونانت از نوع دیفرانسیل جزیی غیرخطی هستند، حل معادلات دیفرانسیل جزیی یکی از چالش های روش های عددی است. در روش های تفاضل محدود هر نقطه در هر شبکه به وسیله دو رابطه تفاضل محدود معرفی می شود سپس این روابط به کمک طرح عددی صریح یا ضمنی حل می شوند. روش های صریح روابط را نقطه به نقطه در مکان و زمان و در طول هر خط زمان حل می کنند تا زمانی که همه مجهولات در آن زمان محاسبه شوند سپس سراغ زمان بعدی می روند. روش های ضمنی همه نقاط را در یک زمان و بطور همزمان حل می کنند سپس سراغ زمان بعدی می روند. در روش های عددی وقتی تغییرات سریعی در زمان یا مکان رخ دهد دچار واگرایی می شوند و به یک جواب نمی رسند [۲]. این مورد برای طرح تفاضل صریح در این مقاله در گام زمانی بیشتر از ۸ ثانیه رخ داد. در روش تفاضل محدود صریح روابط به صورت زیر تفکیک می شوند [۴].

$$\frac{\partial H}{\partial x} = \frac{y_{i+1}^n - y_i^n}{\Delta x} \quad (10)$$

$$\frac{\partial Q}{\partial x} = \frac{Q_{i+1}^n - Q_i^n}{\Delta x} \quad (11)$$

بعد از جایگذاری در معادله پیوستگی و مومنت عمق جریان و سرعت از رابطه های زیر بدست می آید [۳]:

$$y_i^{n+1} = y_i^n + \frac{\Delta t}{2\Delta x} [V_i^n (y_{i-1}^n - y_{i+1}^n) + y_i^n (V_{i-1}^n - V_{i+1}^n)] \quad (12)$$

$$\beta = [y_i^n + \frac{\Delta t}{2\Delta x} V_i^n (V_{i-1}^n - V_{i+1}^n) + \frac{g\Delta t}{2\Delta x} (y_{i-1}^n - y_{i+1}^n) + g\Delta t S_f]$$

$$\Gamma = \frac{(Rh_i^{n+1})^{4/3}}{n^2 g \Delta t} \quad (13)$$

$$V_i^{n+1} = \frac{1}{2} [-\Gamma + (\Gamma^2 + 4\Gamma\beta)^{1/2}]$$

پایداری روش‌ها

برای پایداری دو روش مشخصه و تفاضل محدود صریح باید عدد کورانت کمتر از ۱ باشد [۵]. این شرط گام زمانی و مکانی را کنترل می‌کند. رابطه عدد کورانت به صورت زیر است:

$$C_n = \frac{V + \sqrt{gD_h}}{\Delta x / \Delta t} \quad (14)$$

رابطه ۱۰ نشان می‌دهد که گام زمانی به فاصله مکانی شبکه، سرعت جریان و عمق جریان است، بستگی دارد. چون عمق آب و سرعت جریان ممکن است در طی محاسبات به میزان قابل توجهی تغییر نمایند، لازم است جهت داشتن پایداری، گام زمانی محاسبات کاسته شود. گام زمانی باید طوری باشد که مقدار C_n هر چه به واحد نزدیک تر باشد. اگر مقدار آن به میزان قابل ملاحظه ای کمتر از واحد باشد، برای بهبود دقت و جلوگیری از ایجاد پرش‌ها و امواج تیز، باید گام زمانی را افزایش داد.

شرح مسئله

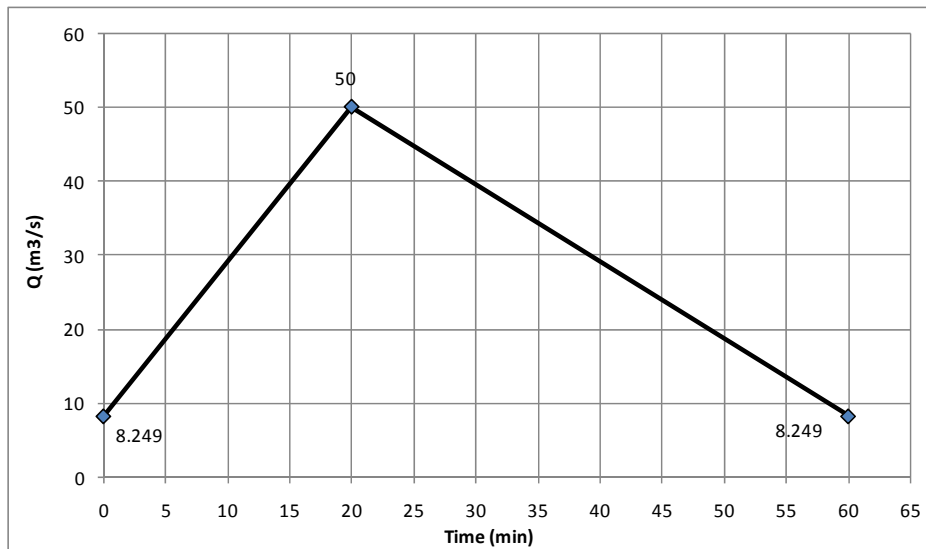
هدف روندیابی جریان و محاسبه عمق آن در یک کانال مستطیلی به عرض ۵ متر و طول ۳ کیلومتر است. شیب طولی کانال ۰/۰۰۱ و ضریب مانینگ برابر ۰/۰۱۵ است. سایر شرایط کانال به این شرح است.
شرایط اولیه: شرط اولیه حالت دایمی کانال با عمق $h_n = 1.2$ m در زمان $t = 0$ min است.

شرط مرزی بالادست: شرط مرزی بالادست همان تغییرات شرح داده شده دبی در صورت مسئله است. نمودار تغییرات دبی با زمان در ابتدای کانال در شکل (۱) نشان داده شده است.

در بالادست برای جریان زیربحرانی برای سرعت و عمق از هر دو روش مشخصه و تفاضل محدود صریح یک رابطه از مشخصه یا تفاضل محدود و یک رابطه نیز از دبی وجود دارد و با وجود دو معادله و دو مجهول، عمق و سرعت به دست می آیند.

کل ۱: نمودار تغییرات دبی با زمان در ابتدای کانال (شرط مرزی بالادست)

شرط مرزی پایین دست: شرط مرزی پایین دست رابطه مانینگ است. در پایین دست برای جریان زیر بحرانی و از روش مشخصه برای سرعت و عمق یک رابطه از مشخصه و رابطه مانینگ برقرار است. رابطه زیر شرط مرزی پایین دست از رابطه مانینگ بعد از ساده سازی است. با داشتن این دو رابطه مجهولات یعنی عمق و سرعت بدست می آیند.

برای روش تفاضل صریح نیز در بالادست رابطه های زیر برقرار است:

$$H_i^{n+1} = H_i^n + \frac{\Delta t}{\Delta x} [U_i^n (H_{i-1}^n - H_i^n) + H_i^n (U_{i-1}^n - U_i^n)]$$

$$U_i^{n+1} = \frac{1}{n} (Rh_i^{n+1})^{\frac{2}{3}} (S_f)^{1/2}$$

$$Q_i^{n+1} = U_i^{n+1} A_i^{n+1}$$

گام زمانی و مکانی

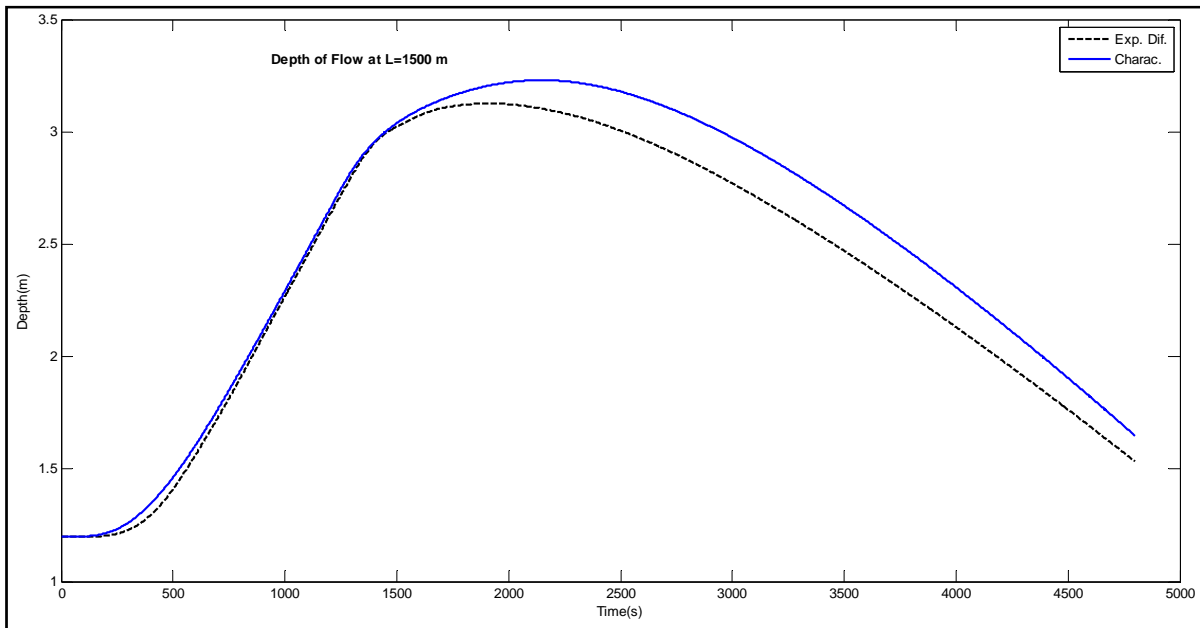
محاسبات برای گام های زمانی و مکانی مختلفی انجام شد. به دلیل حجم زیاد خروجی ها امکان ارائه همه نتایج میسر نبود. در این نوشتار نتایج گام زمانی ۲ ثانیه و گام مکانی ۳۰۰ متر آمده است. این مقادیر بر اساس رابطه کورانت و همچنین پایدار بودن روش ها انتخاب شده اند.

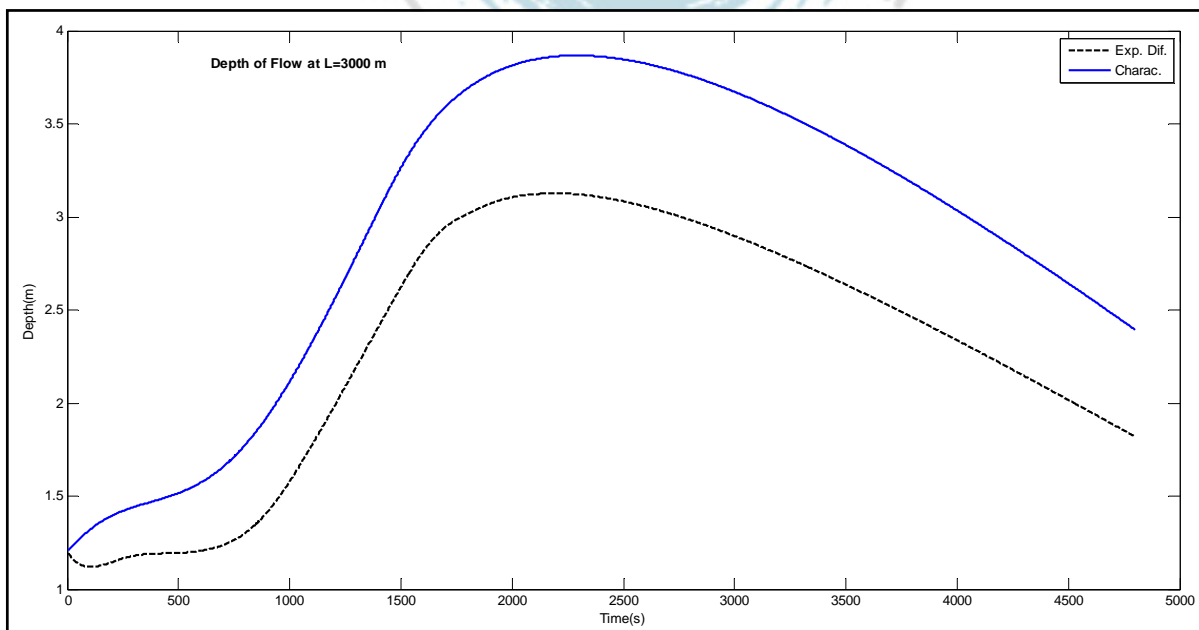
نتایج

در شکل های (۲) تا (۷) نتایج عمق و هیدروگراف جریان حاصل از روش های مشخصه و تفاضل محدود صریح در وسط (L=1500 m) و انتهای کانال (L=3000) ارائه شده است.

شکل ۲: نتایج روش مشخصه و تفاضل محدود صریح برای عمق در وسط کانال

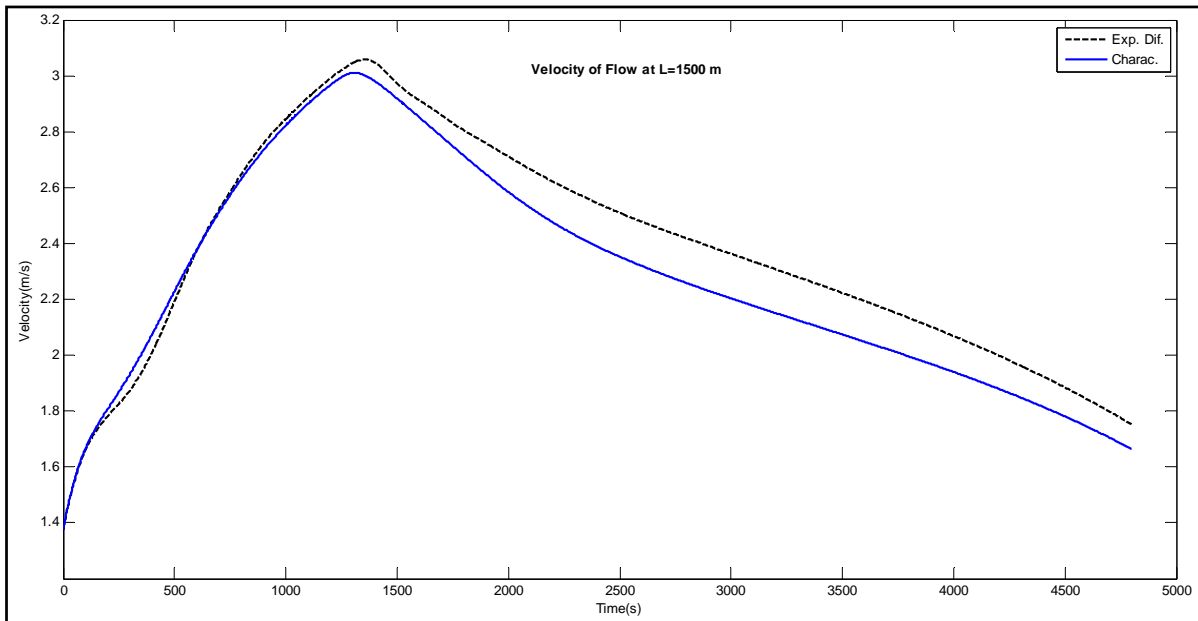

شکل ۳: نتایج روش مشخصه و تفاضل محدود صریح برای عمق در انتهای کانال

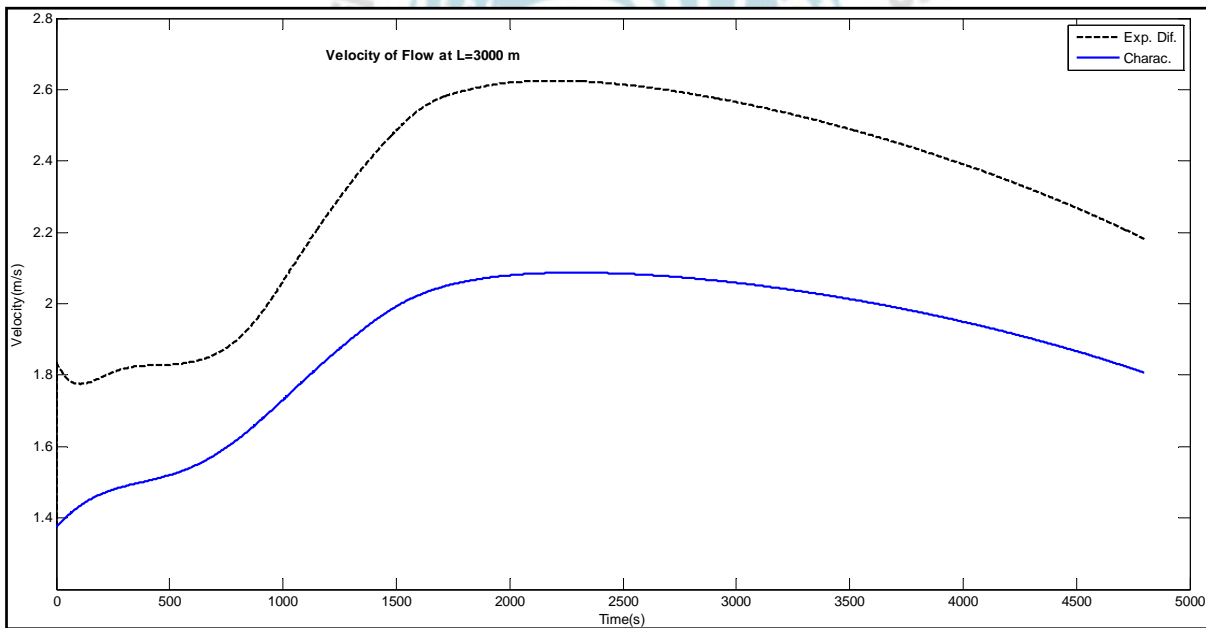

شکل ۴: نتایج روش مشخصه و تفاضل محدود صریح برای سرعت در وسط کانال

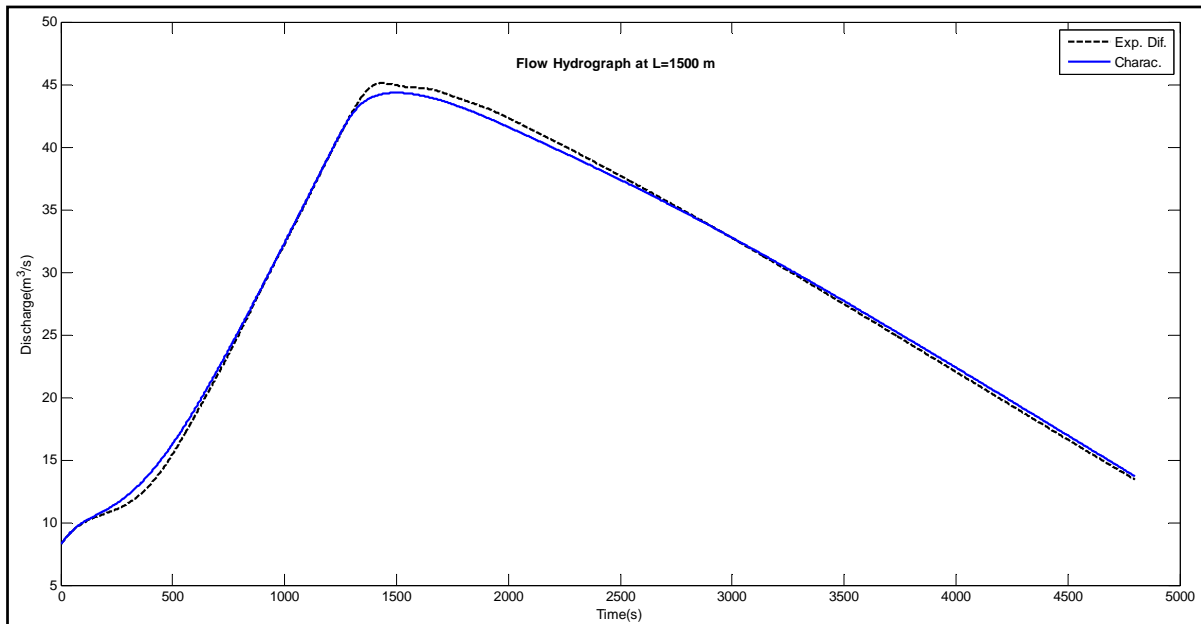

شکل ۵: نتایج روش مشخصه و تفاضل محدود صریح برای سرعت در انتهای کانال

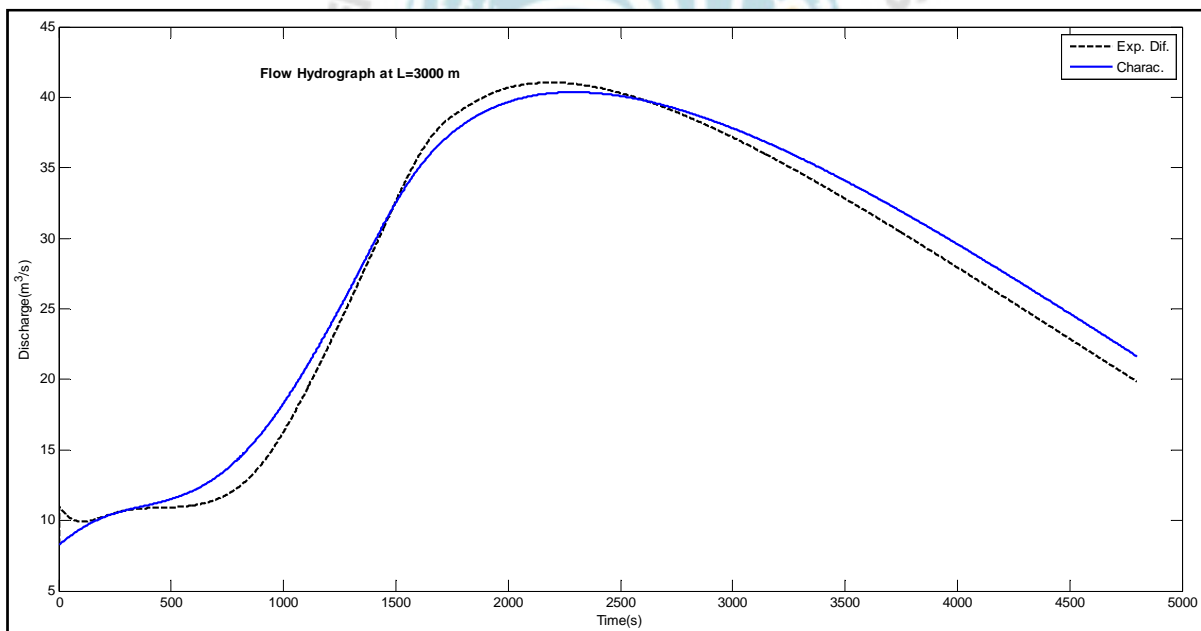

شکل ۶: هیدروگراف حاصل از روش مشخصه و تفاضل محدود صریح در وسط کانال

شکل ۷: هیدروگراف حاصل از روش مشخصه و تفاضل محدود صریح در انتهای کانال

بحث روی نتایج

مقادیر سرعت روش مشخصه قرابت بیشتری با نتایج تفاضل محدود صریح، نسبت به نتایج عمق، دارند. با نزدیک شدن به انتهای کانال نتیجه این دو روش از هم فاصله گرفته است. نمودارهای شکل (۳) و (۵) این مسئله را نشان می دهد. نتایج عمق و سرعت روش مشخصه بیشتر از روش تفاضل محدود بدست آمده است. بررسی مطالعه مثال های دیگر که روش مشخصه را با روش های تفاضل ضمنی صریح و غیر صریح مقایسه کرده اند، نشان می دهد که روش مشخصه

مقادیر بیشتری را نشان می‌دهد و در این مثال نیز به همین گونه است. مقدار هیدروگراف حاصل از دو روش بسیار به هم نزدیک است. نقطه ماکزیمم نمودارها خیلی به هم نزدیک است ولی در مجموع ماکزیمم‌های روش مشخصه دیرتر اتفاق افتاده‌اند. زمان اجرای روش مشخصه بسیار بیشتر از روش تفاضل محدود بود. زیاد بودن محاسبات مشخصه علت این امر است. حساسیت روش مشخصه به گام‌های زمانی و مکانی کمتر از روش تفاضل محدود صریح است. به طور مثال برای گام زمانی ۸ ثانیه و مکانی ۲۰۰ متر روش تفاضل محدود ناپایدار می‌شد در حالی که این مشکل در روش مشخصه وجود نداشت.

Bedient and Huber (1988) عنوان کرده‌اند که روش مشخصه یک درون‌یابی دشوار و سخت را به همراه دارد که در مقایسه با روش‌های تفاضل محدود دقتی را به نتایج اضافه نمی‌کند [۲]. روش مشخصه نسبت به روش تفاضل محدود روش قدیمی‌تری نیز است [۶] و انتظار می‌رود نتایج تفاضل محدود به واقعیت نزدیک‌تر باشد.

مرجع‌ها

- [1] R. H. French, "Open-Channel Hydraulic", International Edition, McGraw-Hill, 1987.705.
- [2] P. B. Bedient and W. C. Huber, "Hydrology and Floodplain Analysis", Addison-Wesley, 1988, 650.
- [۳] والتر اچ گراف، ترجمه محمدی. م.ع، ۱۳۸۲، هیدرولیک جریان در کانال‌ها و رودخانه‌ها، انتشارات دانشگاه ارومیه، ایران، ۶۵۶ ص.
- [4] M. H. Chaudhry, "Open-Channel Flow", Second Edition, Springer, 2008, 523.
- [۵] حامدی، م.ح، ۱۳۸۲، هیدرولیک مجاری باز (جلد دوم)، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، ایران
- [6] F. M. Henderson, "Open Channel Flow", Macmillan Publishing Co, 1966, 522.
- [۷] حسین نژاددوین، علیرضا و بهزاد فیروزی؛ «حل عددی معادلات حاک بر جریان‌های غیردایمی به کمک الگوریتمی ضمنی پریسمن و الگوریتم عددی مک‌کورمک»، پنجمین کنگره ملی مهندسی عمران، ۱۳۸۹، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران.